

Davids Tilbud

Nøglevers: "Men kong David svarede Arauna: Nej, jeg insisterer på at købe det for den fulde pris. Jeg vil ikke tage, hvad der er dit, og give det til Herren. Jeg vil ikke bringe brændofre, som ikke har kostet mig noget."

1 Krønikebog 21:24

Udvalgte skrifter:

1 Krønikebog 21:14-30

Herren sagde om David, at han var en mand efter sit eget hjerte. (1 Samuel 13:14; Apostlenes Gerninger 13:22). Det var ikke, fordi David aldrig syndede, men på grund af hans ydmyghed og angrende hjerte, når han blev gjort opmærksom på sine synder.

Som udtryk for sine inderste følelser skrev David: "Skab et rent hjerte i mig, Gud. Forny en loyal ånd i mig." (Salme 51:10). Han erkendte, at hans hjerte af natur ikke altid var rent, og at han på grund af kødets svaghed til tider var tilbøjelig til at udvise en forkert ånd. Ikke desto mindre havde han ingen sympati for

sine synder og bad til Gud om, at han måtte blive rensset, at en "ret ånd" måtte blive fornyet i ham.

Et eksempel på Davids angrende hjerte er, da han syndede for Herren ved ikke at adlyde befalingen om ikke at tælle Israels folk, på trods af hærfører Joabs protester. Så talte Herren til Gad, Davids seer eller profet, og bad ham om at fortælle David, at han skulle vælge en af de tre muligheder for straf for denne overtrædelse: tre års hungersnød, tre måneders ødelæggelse af fjender eller tre dages pest. David indså sin egen svaghed og afviste i ydmyghed at træffe et valg og forklarede, at han foretrak at overlade sagen i Herrens hænder, da han vidste, at "hans barmhjertighed er stor". 2. Samuelsbog 24,2-4; 1. Krønikebog 21,1-13

Gud valgte de tre dages pesttugt, og i løbet af meget kort tid døde 70.000 mænd i Israel. Så sendte Gud en engel til Jerusalem for at ødelægge den, men kort efter sagde han til englen: "Stop! Det er nok! I det øjeblik stod Herrens engel ved jebusitten Araunas tærskelplads." David bønfoldt Gud og erkendte, at det var ham, der havde syndet og ikke folket, og bad om, at Guds straf måtte ramme ham selv. vers 14-17

Gennem englen instruerede Gud David om at gå hen og "opstille et alter for Herren på jebusitten Ornans

tærskelplads" og ofre til Herren. Ornan "så først englen" og så derefter David ankomme. David bad om at betale "fuld pris" for tærskelpladsen. Da han havde købt den, ofrede han "brændofre og fredsofre og påkaldte Herren". Herren "svarede ham fra himlen med ild på brændofferalteret." På baggrund af disse ofre stoppede Herren pesten. vers 18-28

Oprigtigheden i Davids hengivenhed over for Herren afsløres smukt af hans insistere på at købe Ornans tærskelplads til fuld pris for at bruge den til at ofre til Herren i stedet for at tage imod den som en gave eller betale et mindre beløb. Han forklarede, at han ikke ønskede at bringe Herren brændofre, som ikke kostede ham noget. (vers 24). Dette er en god lektie for hele Guds folk. Hvis vi i Herrens tjeneste kun ofrer det, vi alligevel ikke har brug for, eller som vi ikke kan bruge til noget, giver vi kun få eller ingen beviser på ægte hengivenhed over for ham.

En sidste bemærkning til denne beretning er, at Ornans tærskelplads, som David købte, var det sted, hvor Salomo senere byggede templet, "Herrens hus". 2 Krønikebog 3:1